

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομιατὰ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργκ καὶ «Ἐστίας»

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε' καὶ ς' ἔτους εὐρίσκονται
παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΑΗΡΕΤΕΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

34 Ὁδὸς Φιλελλήνων 34
Ἀπέναντι Ἀγγλ. Ἐκκλησίας

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτὴ μόνον ἐντός οκτῆ
ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα ἢ δημοσιεύματα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστολ-
λοῦσης δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διευθυ-
σιν ὑφείλουσι ν' ἀποστέλλουσι
γραμματὸσημον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτίπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὰ θύματα τῆς ἐποχῆς Ε'. — Σύγχρονοι Ἕλληνες ποιηταί. Ἀλέ-
ξανδρος Ραγκαβῆς (ὑπὸ Εὐφρασίας Κετσέα. — Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Σικά-
γον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξειδιώτιδος ΜΑ'. — Ἐντυπώσεις (ὑπὸ
Ἀτθίδος). — Ὁ τὸ χωρισμὸς τῆς (ποίημα ὑπὸ δος Μαρίας Πίπιζα). —
Φιλοσοφικαὶ σκέψεις ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν. — Τὰ ὄρφανὰ τοῦ Ἀμαλκίου.
Ἐκδρομὴ εἰς Τατόιον. — Ἀκαδημία Βιομηχανικὴ καὶ Ἐμπορικὴ. —
Θέατρον. — Γυναικεῖα Βιβλιοθήκη. — Ἀλληλογραφία. — Ἐπιφυλλίς.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Ε'.

Διατί λοιπὸν δὲν καταργοῦνται αἱ ἐξετάσεις, ἐρωτᾶτε φυσι-
κάτα. Καὶ ἀφοῦ τοιαῦτα ἀποτελέσματα ἔχουν, διατί οἱ σύγ-
χρονοι παιδαγωγοὶ ἐννοοῦν νὰ διατηροῦν τὸ ἔθιμον τοῦτο, τὸ
ὅποιον ὡς καταστρεπτικὴ ἐπιδημία ἐπιπίπτει μετὰ τῶν πρώ-
των κυνικῶν καυμάτων εἰς τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία μας;

Ἀφοῦ διὰ τὴν μόρφωσιν, διὰ τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν
τῶν παιδῶν ἀνάπτυξιν πᾶν ἄλλο ἢ λυσιτελεῖς εἶναι, διατί ἐξα-
κολουθοῦν νὰ γίνωνται καὶ διατί αὐτοὶ οὗτοι οἱ παιδαγωγοί, οἱ
διευθυνταὶ δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων, οἱ διευθύ-
νοντες ἐν γένει τὴν ἐκπαιδευτικὴν κίνησιν τοῦ τόπου μας δὲν
προβαίνουν εἰς κατάργησιν αὐτῶν;

Διότι οἱ γονεῖς τὰς θέλουν, μᾶς ἀπαντοῦν οἱ πλεῖστοι ἐκ τῶν
διευθυνόντων ἐκπαιδευτηρίων. Καὶ ὄχι μόνον τὰς θέλουν, ἀλλ'
ἐννοοῦν καὶ τὰ μικρὰ καὶ τὰ νήπια αὐτὰ ἀκόμη νὰ ἐξετασθῶν
εἰς ὅλα τὰ μαθήματα καὶ νὰ εἴπουν πολλά, πολλά ὅσον τὸ
δυνατὸν περισσότερα. Καὶ νὰ εἴπουν, εἰ δυνατόν, νέα πράγμα-
τα καὶ ὄχι ἐκείνα, τὰ ὅποια μανθάνουν καθ' ὅλον τὸ ἔτος. Δὲν
τῆς ἐδώκατε ποίημα τῆς κόρης μου διὰ τὰς ἐξετάσεις, ἔλεγεν
ἀνεπτυγμένη νέα μήτηρ πρὸς τὴν διευθύντριαν ἰδιωτικοῦ τινος
Παρθεναγωγείου κατ' αὐτάς.

Ἄλλ' εἰςεῖρε πέντε ἔξ καὶ ἔξ αὐτῶν θὰ ἀπαγγείλῃ κατ'.
Πῶς! αὐτὰ ποῦ εἰςεῖρου ὅλα τὰ παιδιὰ τῆς τάξεως;
ἀπαντᾷ ἡ παιδαγωγὸς μήτηρ μετὰ περιφρονήσεως. Ἐγὼ ἤθε-

λα τίποτε νέον. Ἄ! εἰς τὰ ἄλλα σχολεῖα τὰ παιδιὰ μανθά-
νουν ὅλα νέα πράγματα διὰ τὰς ἐξετάσεις.

Καὶ δυστηρηστέμην σκέπτεται νὰ στείλῃ τὴν κόρην τῆς τὸ
προσεχὲς ἔτος εἰς σχολεῖον, ὅπου καὶ ποιήματα περισσότερα
μανθάνουν διὰ τὰς ἐξετάσεις, καὶ ἐργόχειρα πολλὰ καὶ ἰχνο-
γραφήματα προετοιμάζουσι κατὰ τὰς παραμονάς, καὶ ὅπου αἱ
διδασκάλισσαι κεντοῦν καὶ ζωγραφίζουσι νύκτα καὶ ἡμέραν τὰ
ῶρατὰ ἔργα, ἅτινα θὰ ἐκτεθοῦν εἰς κοινὴν θέαν μετὰ τὸ ὄνομα τῶν
μαθητριῶν.

Εἶναι τοῦτο δυστυχῶς τὸ ὑψιστὸν δέῃγμα τῆς κοινωνικῆς ἔτι
βαρβάρου καταστάσεώς μας. Εἶναι οἱ κερποὶ τῆς ψευδοῦς καὶ
ἐπιπλάστου καὶ κατ' ἐπιφάνειαν μόνον μορφώσεως, ἣν ἔλαβον
αἱ πλεῖστοι μητέρες, οἱ πλεῖστοι γονεῖς. Ἐκπαίδευσίς δι' αὐτοὺς
δὲν θὰ εἴπη ἐφόδιον ἀναγκαῖον τοῦ τέκνου των διὰ τὴν εὐτυ-
χίαν τῆς ζωῆς του, διὰ τὸν ἀνθρωπισμὸν του, διὰ τὴν ἐξαστά-
λισιν τοῦ μέλλοντός του. Ἐκπαίδευσίς θὰ εἴπη πολυτέλεια, ἣν
ἐννοοῦμεν νὰ ἐπιδείξωμεν. Θὰ εἴπη ῶρατον καὶ πλοῦσιον φρέμα,
τὸ ὅποιον παραγγέλλομεν εἰς μεγάλῃν τεχνίτιδα, ὄχι διότι δι'
αὐτοῦ θὰ προφυλάξωμεν τὸ σῶμα μας ἀπὸ τοῦ ψύχους, ἀλλὰ
διότι θὰ χρησιμεύσῃ ὡς γνώμων τοῦ πλοῦτου καὶ τῶν ὑλικῶν
μέσων, ἅτινα διαθέτομεν. Καὶ εἶναι γνωστὸν, ὅτι διὰ νὰ ἀπο-
κίτσωμεν πολλὰκις τὸ ῶρατον ἐκεῖνο φρέμα, τρεφόμεθα κα-
κῶς, στερούμεθα πολλῶν ἀναγκαίων πραγμάτων διὰ τὰς πρώ-
τας τῆς ὑγείας μας ἀνάγκας, καὶ ὑπ' αὐτὸ κλυπτομεν ρυπαρὰ
καὶ ρακώδη ἐσώφρουχα καὶ σῶμα ἔτι ρυπαρότερον καὶ ρακωδέ-
στερον ἐκ τῆς κακῆς διαίτης.

Εἶναι αὐτὴ ἡ ἀκριβὴς εἰκὼν, ἡ πιστὴ ἀποτύπωσις τῶν περὶ
ἐκπαιδεύσεως ἰδεῶν τῶν περισσοτέρων γονέων. "Ὅχι τί ἔμαθι
τὸ τέκνον των, ἀλλὰ τί εἰδείξεν ὅ,τι εἰςεῖρε, τί ἤκουσε καὶ εἰ-
δεν ὁ κόσμος, τί εἶπε καὶ τί θὰ εἴπη καὶ πῶς θὰ τὸ κινή. —
"Ὅχι τί τὸ ὠρελεῖ ἠθικῶς, ὄχι τί τὰ ἀναπτύσσει τὸ πνεῦμα καὶ
τὴν κρίσιν του καὶ κρατύνει τὸν χαρακτῆρα καὶ διαπλάττει τὸ
ἦθος, ἀλλὰ τί συνεθίζεταί, τί θεωρεῖται τοῦ συρμού καὶ κά-
μνει ἐπίδειξιν. Πρέπει βεβαίως νὰ μάθῃ τὴν γλῶσσαν του πρὸ
παντὸς ἄλλου, διότι καὶ ἀναγκαῖα τῷ εἶναι εἰς τὸν καθ' ἐκά-
στην βίον καὶ διδάγματα πολλὰ ἔχει νὰ ἀντλήσῃ ἐκ τῆς σο-
φίας τῶν προγόνων του.

Ἄδικηρον. Οἱ γονεῖς θέλουσι γερμανικὰ καὶ γαλλικὰ καὶ ἀγ-

αυτών. Δι' αυτό ή ιδέα του καλού είναι στενώς συνδεδεμένη εις την αντίληψιν των με την ιδεάν του μεγάλου, και δι' αυτό ήσως, ότι έργον μέγα, κολοσσιαϊόν, γιγάντειον, έβλεπον εκεί πριν ή ιδω το όνομα ήμην βεβαία, ότι ήτο δημιούργημα Αμερικανού καλλιτέχνου. Δέν έγκριται εν τούτοις ή επιτυχία έργου τινός τέχνης εις το μέγεθος αυτού. Είς γίγας, εις άνθρωπος, ζών, θηρίον υπερφυσικών διαστάσεων κινεί την περιέργειαν, εκπλήσσει, επιβάλλεται, δέν άρέσκει όμως ή σπανιώτατα. Ίνα δε άμφοτέρα επιτευχθούν απαιτείται γλυφίς Μιχαήλ Αγγέλου. Άλλ' ούτος δέν ήτο μόνον μέγας καλλιτέχνης. Ήτο επίσης ύπερφυσικόν ύν, επίσης τιτάν τον νούν και την ψυχήν, επίσης γίγας κατά το αίσθημα και την αντίληψιν, επίσης θεός όσον τά έργα του θεά, τέλεια, εις άλλας σφαιράς συλληφθέντα, άλλο σφρόγγος και ζώην άποπνέοντα. Πρό του Μωυσείως του, αισθάνεσθε ρίγος διατρέχον όλον το σώμα σας. Πρό της κεφαλής εκείνης με τά μικρά κεράτια, πρό του βλέμματος του αστηροϋ, πρό της κολοσσιαίας εκείνης γενειάδος της περιπλεκομένης ως ύφεις περί τους δακτύλους του, πρό των εξοιδημένων τενόντων των βραχιόνων του, δέν βλέπετε το υπερφυσικόν, αλλά τó μέγα. Δέν βλέπετε τον καλλιτέχνην σχίζοντα τους νόμους της φύσεως, καταπατούντα υπό τους πόδας του την παράδοσιν, τον περί της τέχνης άπαράβατον κανόνα της εντός των διαγεγραμμένων όρίων του φυσικού τελειότητος αυτής. Τόν βλέπετε διατρέχοντα άλματικώς τους διαρρέυσαντας αιώνας και εκθάπτοντα από την προνομιοϋχον γήν της Αιγύπτου. γίγαντα — άνθρωπον, προς όν ό θεός ώμίλησε πρόσωπον προς πρόσωπον και στόμα προς στόμα. Τά επί του μετώπου κερατίδια εκείνα, ενφ' άλλοτε θά εκίνουν το μειδιάμα σας, έδω σάς φαίνονται φυσικά εις την θέσιν των. Νομίζετε, ότι ή κεφαλή του ίδρυτου του ήθικου νόμου δέν ήδύνατο νά περιορισθή εις τά στενά όρια του φυσικού. Ό εγγέφαλος υπερεκχειλίζων νομίζετε, ότι ώθει προς τά έξω το κρανίον και εκπλήτεσθε πώς τόση μόνον είναι ή φυσική διαφορά της κεφαλής εκείνης από των λοιπών κοινών ανθρώπων. Ό Μιχαήλ Αγγελος ούτω κατώρθωσε νά καθυποτάξη την φύσιν εις την Τέχνην του, τούτο ούδεις άλλος Ευρωπαίος καλλιτέχνης κατώρθωσε μέχρι σήμερα, άλλ' ούτε ούδεις Αμερικανός μεθ' όλους τους γιγαντείους άθλητάς των θά κατορθώση.

Εν τούτοις το σύνολον των μεγάλων άγαλμάτων, των κολοσσιαίων συμπλεγμάτων εν τή άπεράντφ εκείνη κεντρική στοχ, άτάκτως άλλ' άρμονικώς έγκατεσπαρμένων μεταξύ των μικροτέρων αποτελεί έν θέαμα έξαιρετικώς επιβλητικόν. Οι σκοτεινοί τοίχοι, τά έξ έρυθρού βελούδου επενδεδυμένα μεγαλοπρεπή υπόθαθρα, τά ώραία υελόφρακτα περίπτερα, των έποίων ή προς το βάθος πλευρά είναι πάντοτε έπεστρωμένη δι' επιχρύσου σπρικού και εν οίς εκτίθενται τά ώραϊότερα έργα των μεγάλων της τέχνης διδασκάλων, τά διαφόρων σχημάτων και ρυθμού, τά στηριζόμενα επί στηλίσκων ότε έπιχρύσων ή έπιηγυρωμένων μεταβάλλον την στοάν του μεγάρου εις περίβολον μέγα ναών, εν οίς μία και ή αυτή λατρεύεται θεότης : ή Τέχνην.

Τρείς κατά συνέχειαν ώρας περιεφερόμην διά μέσου των ναών αυτών και των μνημείων και των ήρώων. Όταν δε κατάκοπος έρρίφθην επί ενός άνακλίντρου και διά του βλέμματος έζήτουν νά περιβάλλω το σύνολον και άποτυπώσω εις τον νούν μου την ώραϊαν εκείνην εικόνα, έν πράγμα μοί έκαμεν ιδιαιτάτην εντύ-

πωσιν, έν πράγμα μοί έφάνη κάπως παράτονον, έν χρώμα ιδιάζον εις τους ναούς της Τέχνης έλλείπον από την πλουσίαν εκείνην συλλογήν.

Τό χρώμα του χρόνου. Τό υποκίτρινον εκείνο χρώμα, τό σκοτεινωπόν, τό όποιον ό χρόνος εν τή μακροχ παρόδφ του άφίνει επί των άγαλμάτων και των μνημείων, ή έπίσημος αυτή περιγαμνηή της αθανασίας, της αρχαίας ευγενείας της Τέχνης. Έδω ή λευκόν άσπιλον ή μέλαν μάμαρον ή χαλκός ή άργυρος ή χρυσός.

Μία Αφροδίτη της Μήλου ήρωατηριασμένη ως ή εν τφ Λούβρω των Παρισίων, αλλά λευκή, πάλλευκος, διακρυτωμένη εν τή άσπίλφ αήλη της διά τον άκρωτηριασμόν εκείνον, ό όποιος δέν προδίδει βεβαίως έδω τους τίτλους της αρχαίας ευγενούς καταγωγής και των άριστοκρατικόν οικιστήμων της θεάς του κάλλους. Και άκουσίως όλως συνέκρινα όλα εκείνα μαζί με τους έρυθροκίτρινωμένους στύλους του Παρθενώνος μας και αισθημα έθνικώς υπερηφανείας ενέπλητε την ψυχήν μου, έν αισθημα ευγνωμοσύνης προς εκείνους, οίτινες τοιούτο μέγα και ένδοξον παρελθόν μάς εκληρονόμησαν, ώστε ό γιγαντιωδέστερος εκ των συγχρόνων λαών του κόσμου, συγκρινόμενος μετ' εκείνων νά θεωρηται νάνος. Και μεθ' όλον τον ύπερ των Αμερικανών και Αμερικανίδων ένθουσιασμόν μου άπεμακρύνθη την ήμέραν εκείνην του καλλιτεχνικού μεγάρου ευτυχής και υπερήφανος, διότι ήμην Έλληνίς και βλέπουσα όλους και όλα πολύ μικρότερα του συνήθους.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Τήν περελθούσαν Κυριακήν έληξαν διά του μαθήματος της όργανικής και φωνητικής μουσικής αι εξετάσεις του «Νέου Παρθεναγωγείου», διαρκέσασαι επί δεκαπενθημερίαν. Τό Παρθεναγωγείον τούτο διανύον το πρώτον έτος της ιδρύσεώς του άριθμεί 150 μαθητριάς έσωτερικάς και έξωτερικάς, έχον πληθεις πρόγραμμα των σχολειακών και ελληνικών τάξεων μετά της άνωτέρας του διδασκαλείου, έξ ου ένδεκα άπόφοιτοι θά παρυσιασθώσιν ενώπιον της εξεταστικής του Υπουργείου Επιστροφής διά πτυχιοϋχους εξετάσεις.

Η πλήρης συγκρότησις άκμασών των άνωτέρω τάξεων άμα τή συστάσει της Σχολής ταύτης εκδηλοϋ την εκτίμησιν και τας συμπαιθείας της Αθηναϊκής και Κερκυραϊκής κοινωσίας, άς άπεκόμισεν ή δυάς των παιδαγωγών Έλληνίδων μας, των ιδρυσασών το Νέον Παρθεναγωγείον, των δεσποινίδων Ειρήνης Πριναρή και Φλωρεντίας Φουντουκλή, εκ της ευδοκίμου αυτών διευθύνσεως και διδασκαλίας εν τοίς Αρσακείοις Αθηνών και Κερκύρας, διότι πολλοί γονείς ενεπιστευθησαν άμέσως τά τέκνα των εις το Παρθεναγωγείον τούτο, έχοντες πεποθησιν εις την πεπειραμένην διεύθυνσιν των· αι δ' εξετάσεις έδικαίωσαν πληρέστατα τας προσδοκίας των.

Έκείνο δ' όπερ εφείλκυσε την προσοχήν και μελέτην ήμών ήτο ιδία ό τρόπος, ή μέθοδος και τό έπαγωγόν της διδασκαλίας και εξετάσεως των δεσποινίδων Πριναρή και Φουντουκλή. Η δεσποινίς Ειρήνη Πριναρή, έγγονή του άοιδίμου ύπουργού Γλαράκη, ύπήρξεν εκλεκτή μαθήτρια της φιλελληνίδος Αμυναίδος Καβνιαρή, και είναι ή διάδοχος εν τή Νηπιαγωγική της κ. Υριγενείας Δημητριάδου της εισαγαγούσης την νηπια-

γωγικήν μέθοδον εν Έλλάδι, ήν έσπούδασεν εν Γαλλία παρά της Nape-Cacrantie. Επί πολλά έτη ή δεσποινίς Πριναρή διέτέλεσεν ύποδιευθύντρια εν τφ Αρσακείο, έχονμάτισεν διδάσκαλος των Βασιλοπαίδων και τελευταίον Διευθύντρια του εν Κερκύρα Αρσακείου. Είς την πολυετή παιδαγωγικήν πειράν της έπιπροστίθεται φιλοσοφία, προσήνια και άπειρος αγαθότης καρδιάς. Η δε δεσποινίς Φλωρεντία Φουντουκλή, άνεψις της άειμνήστου Πολυτίμης Κουσκούρη, σπουδάσασα παιδαγωγικά και άνώτερα μαθήματα εν Γερμανία, νυν δε φοιτήτρια εν τφ Πανεπιστημίφ, κίεκτηται έκτακτον ιδιοφυϊαν μαθηματικής ύπεροχής, έξευτάτης αντίληψεως και τάλαντον ποιητικού ύτραπέλου και δικτικού, τό έπιτον δυσκόλως άνευρίσκει τις εις τας σοβαράς της μορφής της γραμμάς. Αμφοτέραι συννηωμένοι εν τφ Ιερφ δεσμφ του ύψηλου καθήκοντος, άπρότους καταβάλλουσι μόχθους, όπως την Σχολήν των εκ των καλλίστων αναδείξωσι.

Τό διδάκτον προσωπικόν σύγκειται έξ ευπαιδευτών διδασκάλων και καθηγητών. Τό μάθημα της ιστορίας και γεωγραφίας διδάσκειται υπό της διευθυνούσης δεσποινίδος Ειρήνης Πριναρή, ήτις διά της πολλής της σαφηνείας και ευμεθοδίας καθιστά αυτό τερπνόν και αγαπητόν εις τας μαθητριάς. Η δε ιστορία της Παιδαγωγικής, τά άνώτερα μαθηματικά, ή λογική και ή ψυχολογία υπό της δεσποινίδος Φουντουκλή διδασκόμενα ουχι δύσπληπτα, άχάρिता και περιττά υπό των μαθητριών της θεωρούνται, διότι τό σαφές και διαλεκτικόν της κατά την διδασκαλίαν κατέδειξεν εις αυτάς, ότι και αι ύψηλαι αύται γνώσεις, δύνανται ευχερώς νά γείνωσι κτήμα της λεπτής αυτών έξυνοίας και αντίληψεως.

Φαίνεται ότι αι δεσ Πριναρή και Φουντουκλή κατέχουσι και την τέχνην του εξετάζειν· διδουσαι ούτω ζώην και θάρρος εις τας εξεταζόμενας· δι' όλίγων και συντόμων ερωτήσεων ύποβοηθούσι την εξεταζόμενην και δέν άφίνουσιν αυτήν άτερμάτιστον εις τό πέλαγος της διδασκαλίας ύλης. Έξετάζουν άληθώς και δέν διδάσκουν, ως παρατηρεί τις εις πλείστους των διδασκάλων, οίτινες επιδεικνύμενοι πολλας συγχρόνως άποτείνουσι τή εξεταζόμενην ερωτήσεις, πολλά λέγουσι και διορθούντες και εν τοίς έλαχίστοις την εξεταζόμενην μετατρέπουσι την εξέτασιν εις διδασκαλίαν, ή δε μαθήτρια αν μόν ήναι έπιμελής και τολμηρά κατορθώνει νά διεξέλθη άπροσκόπτως, αν δε άτολμος και δειλή γίνεται ή δυστυχής αντικείμενον σχολείων, έξ ών εις τά καιρία προσβάλλεται ή φιλοτιμία της, και ή ύποτρέμευσα φωνή της φανερώνει τά μόλις συγκρατούμενα και έτοιμα νά ρεύσωσι δάκρυά της. Αναμνησκόμεθα εν τοιαύταις περιστάσει τον ύπέροχον μαθηματικόν και φιλόσοφον του γένους μας, τον εν Κωνσταντινουπόλει καθηγητήν κ. Α. Σπαθάρην, όστις μέτρον κατά τας προφορικές εξετάσεις των μαθητριών του έχει την στοργήν του και την φιλοτιμίαν της εξεταζόμενης και των γονέων της. Ερωτώμενός ποτε διατι σπώνώτατα ή και ούδόλως ύποβοηθεί και διορθώνει τας σφαλόμενας άπεκρίνατο : άστοργον θεωρώ νά προσβάλλω την φιλοτιμίαν της μαθητριάς ενώπιον του άκρατηρίου· δέν πιστεύω δε τις νά μου μεμρθη επί τούτω άμάθειαν. — Η μήπως κατά την βαθμολογίαν δέν δύνανται οι καθηγηταί νά δώσωσι τον άρμόζοντα και δίκαιον εκάστης βαθμόν ; Αύτά πρεσβεύει ό πολυς εκείνος καθηγητής, αύτά αι διευθύνουσαι τό «Νέον Ανώ-

τερον Παρθεναγωγείον» και πάντες οι ψυχολογούντες επί του χαρακτήρος και της καρδιάς των μαθητριών.

Πόσας ευχάς άπετεινάμεν εν στιγμή αληθούς συγκινήσεως και ποίους πόθους συνλάθμεν παρευρεθείσαι εις τας εξετάσεις των διαφόρων άνωτέρων Παρθεναγωγείων μας και άπαριθμώσαι τας τσαύτας ευπαιδέτους και έπιστήμονας της Πατρίδος μας γυναίκας ! Και έφαντάσθημεν προς στιγμην ίδρυμα μέγα, εν φ νά διδάσκωσι γράμματα και έπιστήμας αι διακεκριμένοι Έλληνίδες μας, ίνα πραγματωθή ή αλάθητος αρχή, ή παρά πολλών παραδεγεμένη, ότι μόνον αι γυναίκες πρέπει νά διδάσκωσι τό φύλον των, διότι διά της στοργής, προσηείας και ύπομονης των έλκύουσι την αγάπην και τό σέβας των μαθητριών, εξεγείρουσι την ευγενή άμιλλαν και προσγίνεται ού μόνον πρόσκτησις γνώσεων, αλλά και ή ανάπτυξις των ευγενών αισθημάτων της γυναικείας καρδιάς μετά της χάριτος και φιλοκαλίας, ήτις είναι ιδιάζουσα άρετή της γυναικός. Και έβλίπομεν εν τφ μεγάλφ τούτω Παρθενφ διδασκούσας την μόν αρχαιομαθή κ. Σαφφά Λεοντίδου την Έλληνικήν γλώσσαν και σχολιάζουσαν λεπτεπιλέπτως τον Όμηρον και τους τραγικούς ποιητάς, την δε ύπέροχον παιδαγωγόν κ. Καλλιόπην Κεχαγιά τά παιδαγωγικά φιλοσοφικά και καλλιτεχνικά, τας δ' ευπαιδέτους δεσποινίδας Είρ. Πριναρή, Ασπασίαν Σκορδέλλη και Μπουκουβάλα την Παιδαγωγικήν, Νηπιαγωγικήν, ιστορίαν και γεωγραφίαν και τας νεαράς έπιστήμονας μας την κυρίαν Υπατίαν Στάμπα, την συμπαιθεστάτην και εύφυστάτην μετά των δεσποινίδων Φλωρεντίας Φουντουκλή, Σεβαστής Καλισπέρη Έλένης Παπαδιαμαντοπούλου, Θηρεσίας Ροκά, Παναγιωτίδου τά ύψηλά μαθηματικά, τά φιλολογικά και καλλιλογικά, ως και την καλήν ποιήτριάν μας Κρυσταλλίαν Χρυσοβέργη μετά της χορείας των καλλιτεχνίδων μουσικών και ζωγράφων μας. Θ' άπετελείτο ούτω έν μέγα και ένιαϊον σύνολον των πνευματικών και ήθικών δυνάμεων των Έλληνίδων μας, τό όποιον επιδεικνύμενον εις τας προηγμένας γυναίκας των πεπολιτισμένων έθνών, ν' άποσπῃ τον θαυμασμόν και την εκτίμησιν των, διότι εν μικροφ χρονίφ διαστήματι ή έλευθέρα Έλλάς άριθμεί πολλας γυναίκας ύπερόχους εν τοίς γράμμασι, ταις έπιστήμαις και ταις καλάς τέχναις.

Α.Τ.Ι.

ΣΤΟ ΧΟΡΙΣΜΟ ΤΗΣ

Με της αύγης το χάραγμα
γλυκόφωτο μ' άστέρι
Ήσπνῶ και βλέπω νά πετοϋν
τ' άνδόνια ταίρι ταίρι ! !

Ψάλλουν τραγούδια άρμονικά
με τή γλυκιά λαλιά τους,
και εις τό πράσινο κλαρί,
ταιριάζουν τή φολεμιά τους !

Άλλάσσουν, φῶς μου, χίλια δυό,
λογάκια μυρωμένα,
πού μου θυμίζουν τά γλυκά
τά λόγια σου και έσένα !

Επικροτούμεν εις τήν σύστασιν τῆς ἐν λόγῳ Ἀκαδημίας, ἥτις μά-
λιστα πρό πολλοῦ ἔπρεπε νὰ λειτουργῇ ἐν Ἀθήναις πρὸς ἀνάπτυ-
ξιν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς Βιομηχανίας δι' ἣν αἱ κατὰ καιροὺς κυβερνή-
σεις οὐδόλως εἰργάσθησαν, ἡ δὲ ἐπ' ἐσχάτων παρατηρουμένη πρόοδος
ἐν αὐτῇ ὀφείλεται εἰς ὅλως ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν ὡς καὶ ἐν τῇ
περιστάσει ταύτῃ.

ΘΕΑΤΡΟΝ

Οἱ Σφουγγαράδες. Ἄφ' ἧς ἤρξατο παρ' ἡμῖν ποιὰ τις θεατρικὴ κί-
νησις ὁ θεατρικός καὶ δημοσιογραφικός τοῦ τόπου μου κόσμος διηρέθη
εἰς τοὺς ὑπὲρ καὶ κατὰ τῶν κωμειδουλῶν. Ὑμεῖς φρονοῦμεν, ὅτι ὑπο-
στηρίζουσι τὸ Δρᾶμα οὐδόλως κωλυόμεθα νὰ ὑποστηρίξωμεν καὶ τὸ
κωμειδούλιον, ὅπερ οὐδεμίαν ἔχον σχεσίαν πρὸς τὸ Δρᾶμα πληροῖ τὸν
προορισμὸν τοῦ διαχύονος τῆν φαειρότητα εἰς τοὺς ἐκ τοῦ καμάτου τῆς
ἡμέρας καὶ τῶν ποικίλων ἀσγολῶν των ἔχοντας ἀνάγκη νὰ διέλθωσι
ὥρας τινας εὐαρέστους. Κατὰ συνέπειαν δὲν ἀξιοῦμεν, οὔτε σοβαρό-
τητα ἀπὸ τὰ τοιαῦτα ἔργα, οὔτε φιλολογικὴν ἀξίαν οὔτε διδαχὴν.
Πλοκὴ εὐφυῆς μετὰ ἧ καὶ ἀνευ ἡσμάτων, γλῶσσα ἀπλὴ καὶ ἀνάλογος
πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἔργου καὶ ὑπόκρισις καλὴ, εἶναι ἀρκετὰ, ὅπως
ἰκανοποιήσωσι τὸ μηδὲλως ἄλλως τε ἀπαιτητικὸν κοινὸν τῆς πρωτευ-
ούσης. Οἱ Σφουγγαράδες τοῦ δικηγόρου κ. Ν. Κοτσελοπούλου, καθ' ἡμᾶς
τούλάχιστον, εἶναι ἔργον εὐάρεστον ἐμπροσθὶν ἐντύπωσιν καὶ λόγῳ τῆς
πλοκῆς του καὶ λόγῳ τῶν ἡσμάτων του, ἅτινα εὐφυῶς ποιῶν ὁ συγγραφεὺς
ἔλαθεν ἐκ τοῦ δημοφιλοῦς καταστάντος ἰταλικοῦ κωμειδουλίου Grand-
Via, καὶ διὰ τοῦτο καὶ πολλὸ ἤρεσε καὶ ἐχειροκροτήθη καὶ ἐπανειλημ-
μένως διδαχθὲν ὑπὸ τοῦ θιάσου «Πρόδοδος» συνεκέντρον ἄπειρον πλήθος.

BIBLIA

Κρητικὰ ἤτοι τοπογραφία καὶ ὁδοπορικὰ τῆς νήσου Κρήτης. Ὑπὸ
τοῦ εὐπαιδέτου ἀνθρολόγου κ. Νικοστράτου Θ. Καλομενοπούλου
κρητὸς ἐξεδόθη τὸ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω τίτλων βιβλίον, περιέχον πλήρη
μελέτην τῆς νήσου ὑπ' ἐποψιν τοπογραφικὴν, χωρογραφικὴν καὶ ὁδο-
πορικὴν.

Ὁ κ. Καλομενόπουλος ἀληθῆς πατριώτης καὶ εἰς τῶν μᾶλλον με-
μορφωμένων ἀξιωματικῶν μας, ἐμπνεόμενος ὑπὸ τῶν εὐγενεστέρων
πρὸς τὴν πατρίδα τοῦ αἰσθημάτων μετέβη ὁ ἴδιος εἰς Κρήτην, ἣν διῆλ-

— Ποῦ εἶνε ἡ φωνεῦσις; . . . ἠρώτησε διὰ φωνῆς πνιγηρᾶς καὶ μὲ βλέμ-
ματα παραφροσύνης. Τῷ ἔδειξαν μίαν θύραν ἀνοικτήν.

Ἐβρῆσαν εἰς τὸ ἄλλο δωμάτιον μὲ τὸ πρόσωπον τὸσον ἠλιωμένον,
ὥστε οὐδεὶς ἐτόλμησε νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ. Καὶ αἶφνης οἱ ἐν τῇ αἰθούσῃ ἀκούσαν
κραυγὴν μεγάλην καὶ τὸν ἦγον σώματος καταπίπτοντος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.
Ὁ Μαυρικίος δὲ Κομδρεμῶν εἶχε πράγματι πέσει κατὰ γῆς ἀνακρίσθητος, διότι
εἶχεν ἀναγνωρίσει, ὅτι ἡ φωνεῦσις ἦτο ὁ μόνος του ἑρως, τὸ μόνον του πάθος
ἡ Τερζέα δὲ Ροσεδέα.

Ὁ κ. Ζερβαὶ κατεγίνετο πάντοτε νὰ ἐξηγίνασθαι τὰ τοῦ ἐγκλήματος, καὶ ἀνε-
κρίτει ὁλονὲν, καὶ ἐγόριζε φύλλον πρὸς φύλλον τὰ ἔγγραφα τοῦ Ροδέρτου διὰ
νὰ δυνήθῃ νὰ σχηματίσῃ σαφῆ καὶ ἀκριθεῖ ἰδέαν περὶ τοῦ χαρακτήρος καὶ
τῆς ἠθικῆς του. Ὁ κ. δὲ Κομδρεμῶν, συνελθὼν ἐκ τῆς λιποθυμίας του, ἔμεινε
σιωπηλὸς ἐπὶ πολὺ πλῆσιον τῆς κλίνης. Ἐπειτα ἐξεφράσθη αὐτοῦς ὅτι ἠγνοεῖ
νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ἔργον του, ἀμέσως δὲ, τῇ βοηθείᾳ τοῦ κ. Ζερβαὶ καὶ τοῦ
ἀστυνόμου ἐξήτασε καὶ ἐπληροφόρηθῃ περὶ πάντων τῶν γενομένων. Μετὰ πυ-
ρετώδους δραστηριότητος ἀνέλαθε τότε τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀνακρίσεων, ἐρωτῶν
ὁ ἴδιος πάντα, ὅστις τυγὼν γίνετο νὰ τῷ ἀνακοινώσῃ ἔστω καὶ τὴν ἐλαχίστην
λεπτομέρειαν σχετικῶς πρὸς τὴν δολοφονηθεῖσαν καὶ πρὸς ἐκεῖνον, τὸ ὅποιον
ὀπελάμβανον ὡς δολοφόνου τῆς.

Ὅταν ἐπῆλθεν ἡ νύξ, ὁ κ. Ζερβαὶ τῷ εἶπε. Δὲν θεωρεῖτε, κύριε, ἀναγκαῖον
νὰ μεταφερθῇ ὁ νεκρὸς εἰς τὴν Μόργκαν διὰ νὰ ἐνεργηθῇ ἐκεῖ ἡ ὑπὸ τοῦ νόμου
ἀπαιτούμενη αὐτοψία;

Ἐφρικίασεν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρις ὀνύχων ὁ κ. δὲ Κομδρεμῶν. Τῷ ὄντι ὁ
νεκρὸς ἔπρεπε νὰ εὐρίσκειται ἤδη ἐκεῖ, ὅπως ὁ νόμος ὀρίζει.

Ἀλλὰ ἠσθάνετο ἑαυτὸν ἐξανιστάμενον ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ὅτι ἡ αὐτοῦς ἐκεῖνη, ἥτις
ἐξασκέλευεν πάντοτε ἐν τῇ καρδίᾳ του ἐν τῷ κρυπτῷ, θὰ ἐξετίθετο εἰς τὴν
Μόργκαν.

Δὲν ἠδυνήθη νὰ συναιεσθῇ εἰς τοιοῦτόν τι ὁ ἀνακριτής.

— Ἐχετε δίκαιον, εἶπε. Οὕτω συνήθως γίνεται. Ἐγὼ ὁμοῦ ἐγνωρίζω . . .
πολύ μαλιστα τὸ ἔμμα. Εἶμαι στενὸς φίλος τῆς οἰκογενείας τῆς. Ἦδη εἶδο-
μίνα τὴν μητέρα τῆς, ἥτις θὰ φθάσῃ ἐδῶ αὐριον τὴν πρωΐαν. Δὲν ἐπιθυμοῦν
νὰ εὕρῃ τὴν κόρην τῆς ἐκτεθειμένην εἰς τὴν Μόργκαν.

θεν ἄπασαν καὶ κατόπιν ἐπισταμένης καὶ εὐσυνειδήτου μελέτης, ἥτις
ἀληθῶς τιμᾷ αὐτὸν καὶ ὡς Κρῆτα καὶ ὡς ἀξιωματικόν, ἐξέδωκε τὸ
ἀνωτέρω βιβλίον δυνάμενον νὰ κοσμήσῃ πᾶσαν βιβλιοθήκην ἰδίᾳ δὲ
ἀπαραίτητον διὰ τοὺς ἀξιωματικούς καὶ τοὺς Κρῆτας. Τὸ βιβλίον φι-
λοκάλως τετυπωμένον ἐπὶ ὠραίου χάρτου ἐκ 360 σελ. τιμᾶται δρ. 6.
καὶ πωλεῖται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Βλαστοῦ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Α. Ε. Κ. Νεοχώριον ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν.—Miss D. S.
Manchester. Χρήματα ἐλήφθησαν καὶ εἰς οἰκιακὴν ἐνεγράφητε,
στέλλοντα: ἐκδοθέντα φυλλάδια εὐχαριστοῦμεν.—Κον Μ. Α. Σ. Χῆον.
Φυλλάδια εἰς κ. Ε. Ν. ἐστάλησαν πρό πολλοῦ, φροντίσατε εἰς τὸ τα-
χυδρομεῖόν σας.—Καν Ι. Χ. Π. Οἰκιακῆς φυλλάδιον μετὰ τὸν 10ον
ἀριθμ. δὲν ἐξεδόθη ἕτερον. Καν Γ. Ε. Μ. Κρατιῶσα. Συνδρομῆ σας
ἀσπαστέλλεται διὰ τοκομεριδίων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος
ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς.—Κον Ν. Θ. Sfax. Ἐπιστολὴ σας ὡς
καὶ φωτογραφία ἐλήφθησαν, ἀπάντησιν εἰς ὅτι γράφετε θὰ ἔχητε μετὰ
ἐπιστροφῆν κ. Παρρέν.—Καν Ε. Ε. Μ. Ἡράκλειον. Χρήματα ἐλή-
φθησαν, εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενῆ σας φροντίδα.—Κον Γ. Οἰκ. Ἄτ-
βαλῆ. Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη, νέαι συνδρομήτριαι ἐνεγράφησαν ἀπεί-
ρους καὶ θερμὰς εὐχαριστίας.—Καν Ε. Ι. Turo Magourelli. Τό-
μοι 5 χρυσοδεμένοι ἐστάλησαν πρὸς κ. Ε. Β. Α. ὡς καὶ ζητούμενα
καλύμματα φροντίσατε παραλαβὴν των, ἐχρεώθη διὰ 56 φρ. χρ.—
Καν Ι. Ζ. Π. Σῦρον. Ἡ ἐν λόγῳ διδάσκαλος ἐτοποθετήθη. — Καν
Π. Κ. Ἀθήνας. Μετάφρ. σας λαμπρὰ ἀλλ' ἐκλογὴ διηγήματος ἀνεπιτυχῆς.

Κυρία Ἀγγίλις μέσης ἡλικίας ὀμιλοῦσα καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ζητεῖ
οἰκίαν, ἐν ᾗ διδάσκουσα εἰς μικρὰ παιδιὰ τὴν ἀγγλικὴν νὰ ἐκτελῇ συγ-
χρόνως καὶ ὑπηρεσίαν οἰκονόμου. Συναστᾶται παρ' ἡμῶν θερμῶς.

ΠΟΥ ΡΑΑΠΤΕΤΕ ΤΑ ΕΑΡΙΝΑ ΣΑΣ ΕΝΔΥΜΑΤΑ

Ὅπου ἡ καλαισθησία συνοδευομένη ὑπὸ τῆς οἰκονομίας σᾶς
κλεῖτ'. Διὰ πολυπληθεῖς πελάτιδες τῆς κ. Ἀθηνᾶς Βιτζέντζου
ἐνόησαν βέβαια ὅτι περὶ αὐτῆς πρόκειται. Οὐδὲν ὠραιοῦτερον,
πλουσιώτερον, καλαισθητικώτερον καὶ χαριέστερον τῶν τελευ-
ταίων φορεμάτων, ἅτινα ἐξῆλθον κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην
ἐκ τοῦ ἐργασταρίου τούτου.

Ἐνῷ ἔλεγε ταῦτα, μ' ὄλην τὴν συνήθη ἀπάθειάν του, συνεσπᾶσθη ἐπωδύ-
νως τὸ πρόσωπόν του, ὁ δὲ κ. Ζερβαὶ ὅστις ἠγνόησε τὴν θέσιν του, τῷ εἶπε.

— Ὁ ἀ γίνῃ ὅ, τι θέλετε ὑμεῖς.

Μετὰ τινα στιγμὴν ὁ ἀρχηγὸς τῆς δημοσίας ἀσφαλείας ἐπρόσθεσε. Ἄν θέλε-
τε, θὰ διατάξω νὰ μείνουν καὶ ἀγρυπνήσουν παρὰ τὸν νεκρὸν δύο κλητέρες τὸ
πρωὶ δὲ αὐριον θὰ ἔλθω καὶ ἐγὼ ἐνωρὶς ἐδῶ, ὥστε ὅταν φθάσῃ ἡ μήτηρ, δὲν
θὰ εὕρῃ ἐντελῶς μόνον τὸν νεκρὸν τῆς κόρης τῆς.

— Εὐχαριστῶ, εἶπεν ὁ κ. δὲ Κομδρεμῶν ὃν ἐπινεν ἡ συγκίνησις. Εὐχαρι-
στῶ διὰ τὴν λεπτὴν προνοίαν σας. Δύνασθε ὅμως νὰ μηβρύνετε τοὺς κλη-
τέρας. Σκοπεῖω νὰ μείνω ὄλην τὴν νύκτα παρὰ τῇ νεκρῷ, ἀναπληρῶν οὕτω
τὴν ἀπουσίαν οἰκογενείαν τῆς.

Ἀφ' ἐτέρου περιμένω τὴν ἀπάντησιν τῆς μητρὸς τῆς εἰς τὸ τηλεγράφημά μου
διὰ νὰ μάθω ἂν σκοπεῖ νὰ διευθυνθῇ κατ' εὐθείαν ἐδῶ ἢ εἰς τὴν οἰκίαν μου,
καὶ ἐκ τούτου θὰ ὀδηγηθῶ ποῦ πρέπει νὰ τὴν περιμένω.

Ὁ κ. Ζερβαὶ δὲν ἐπέμεινε περισσώτερον, καὶ ἀφῆκε τὸν Μαυρικίον, διότι ἔ-
βλεπεν ὅτι οὕτως κυρίως εἶχεν ἀνάγκη νὰ μείνῃ μόνος ἀναχωρῶν δὲ προσέ-
θηκε

Τὴν ἐπαύριον ἅμα ἐξημέρωσε, καὶ ἐνῷ ὁ κ. Ζερβαὶ ἔκρουε τὴν θύραν, ἐνόη-
σεν ὅτι ἦτο καίρος νὰ ὑπάγῃ νὰ ὑποδεθῇ τὴν Ναδίαν. Ὁ ἀ ἐπανεῖθον μετὰ
μῆν ἢ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν, εἶπε. Ἔως τότε ἄς μὴ εἰσελθῇ κανεὶς εἰς τὸ
δωμάτιον τῆς νεκρᾶς.

Ἀπὸ τῆς προτετραίας εἶχε γράσει κατὰ εἰκοσιν ἔτη.

Ἄμεσως μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ κ. δὲ Κομδρεμῶν ὁ ἀρχηγὸς τῆς δημο-
σίας ἀσφαλείας ἔκλεισε καλῶς τὴν θύραν, ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ τὴν κλεῖδα, καὶ
ἀνῆλθεν εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ Ροδέρτου ὅπου ἐξακολούθησε τὰς ἐρεῦνας του,
κάνων τὰ πάντα ἄνω κάτω.

Αἶφνης τῷ ἀναγγέλλουν, ὅτι δύο κυρία τοῦ μεγάλου κόσμου, ὡς ἐφαίνετο
ἐκ τῆς συμπεριφορᾶς των ἐγγίνου νὰ τῷ ὀμιλήσωσιν. Τὸν ἐπερίμενον εἰς τὸ
πέμπτον πάτωμα Κατῆλθεν ἀμέσως.

Ἡ Φράνκα ἀμαίδοσα αὐτὸν προσεγγόμενον ἀνεσῆκωσε τὸ λεπτόν κάλυμμά της
Ὁ κ. Ζερβαὶ ἀνετρίχισεν.

(ἀκολουθεῖ)